

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu Mgr. Pavly Polednové a soudkyň Mgr. Kláry Hronové a JUDr. Zuzany Sváčkové ve věci

žalobkyně: **VeaCom s.r.o.**, IČO: 27581063
sídlem Strakonická 3367, 150 00 Praha 5 – Smíchov
zastoupená advokátem JUDr. Danielem Kaplanem, LL.M.
sídlem Politických vězňů 19, 110 00, Praha 1

proti
žalované: **DENS s.r.o.**
zahraniční právnická osoba registrovaná pod IČO: 51667835
sídlem Malodunajská 2986/3, 946 03 Kolárovo, Slovenská republika
zastoupená advokátem Mgr. Zsoltom Ördöghom
sídlem Turecká 36, 940 23 Nové Zámky, Slovenská republika

o zaplacení částky 26 000 EUR s příslušenstvím

k odvolání žalované proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 13. října 2025, č.
j. 70 C 440/2023-253

takto:

Rozsudek soudu prvního stupně **se** ve výroku I. o věci samé, co do povinnosti žalované zaplatit žalobkyni částku 15 000 EUR se zákonným úrokem z prodlení ve výši 15 % ročně z částky 15 000 EUR od 26. 10. 2023 do zaplacení, **potvrzuje**, jinak **se** v tomto výroku co do žalobního požadavku na zaplacení částky 11 000 EUR se zákonným úrokem z prodlení ve výši 15 % ročně z částky 11 000 EUR od 26. 10. 2023 do zaplacení a ve výroku II. o nákladech řízení rozsudek soudu prvního stupně **zrušuje** a v tomto rozsahu **se** věc **vrací** soudu prvního stupně k dalšímu řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje L.P.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem soud prvního stupně uložil žalované povinnost zaplatit žalobkyni částku ve výši 26 000 EUR se zákonným úrokem z prodlení ve výši 15 % ročně z částky 26 000 EUR od 26. 10. 2023 do zaplacení, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku (výrok I.), a dále žalované uložil povinnost zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 127 929,50 Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám právního zástupce žalobkyně JUDr. Daniela Kaplana, LL.M. (výrok II.).
2. Soud prvního stupně takto rozhodl o žalobě podané dne 13. 10. 2023 ve znění změny žaloby ze dne 25. 10. 2023, kterou se žalobkyně domáhala na žalované zaplacení částky 26 000 EUR s příslušenstvím s tím, že žalovaná vysoutěžila v aukci, pořádané žalobkyní, autojeřáb Tatra T 815 AD 20, 6X6, registrační značka: xxx (dále jen „autojeřáb“) za cenu 26 000 EUR bez DPH. Žalobkyně autojeřáb obdržela od původního vlastníka společnosti Revitrans, a.s., která na žalobkyni převedla vlastnické právo za účelem prodeje vozidla v aukci. Žalobkyně zaslala žalované dne 27. 7. 2023 e-mailem listiny k obchodu – kupní smlouvu, fakturu, předávací protokol, kopii technického průkazu. Žalovaná zaplatila dne 8. 8. 2023 kupní cenu a tím došlo k uzavření kupní smlouvy. Žalovaná autojeřáb převzala na základě předávacího protokolu ze dne 14. 8. 2023 v xxx u společnosti Revitrans, a.s. a odvezla jej do svého sídla na Slovensku. Žalovaná následně nechala udělat servisní prohlídku autojeřábu, na jejímž základě vytkla jeho vady a domáhala se slevy z kupní ceny. Dle žalobkyně však žalovaná měla možnost si vozidlo prohlédnout, byla informována o vadách a skutečnosti, že vozidlo neprošlo revizí, žádné vady nebyly skryté, veškeré vady byly zjištělné z podkladů a prohlídky vozidla. Žalobkyně navrhla, že kupní smlouva může být zrušena, tj. bude vrácena kupní cena ze strany žalobkyně dobropisem a žalovaná vrátí autojeřáb. Následně dne 29. 8. 2023 došlo k vydání dobropisu, žalovaná dobropis akceptovala, a kupní cena ve výši 26 080 EUR byla dne 31. 8. 2023 žalobkyni žalované vrácena, a to, aniž by vydala autojeřáb. V další konané aukci daný autojeřáb vysoutěžila společnost TRIKAS s.r.o., IČO: 28323581, s nabídkou 516 670 Kč včetně DPH. Tato společnost si měla vozidlo vyzvednout na Slovensku, žalovaná jí však autojeřáb nevydala. Žalovaná poté žalobkyni sdělila, že smlouva zrušena nebyla, přičemž vydání autojeřábu podmínila úhradou finančních částek za opravy a transport autojeřábu, a dále úhradou výdajů za právní služby. Žalobkyně požadavky žalované odmítla. Za stavu, kdy žalovaná má autojeřáb v držení a současně přes písemnou výzvu nevrátila kupní cenu, která jí byla zaslána na základě dobropisu, žalobkyně požaduje zaplacení žalované částky 26 000 EUR odpovídající výši kupní ceny autojeřábu. Žalobkyně zároveň popírá, že by měla žalovaná nárok na požadovanou slevu z kupní ceny, kdy tento nárok je sporný a není tak způsobilý k započtení.
3. Žalovaná se žalobou nesouhlasila a navrhovala, aby byla v celém rozsahu zamítnuta. Nejprve sdělila, že kupní cena byla uhrazena v celé své výši dne 9. 8. 2023, závazek proto zanikl jeho splněním a žalobkyně nemá nárok zaplacení žalované částky a nemůže se domáhat uhrazení kupní ceny. Následně žalovaná poukázala na tu skutečnost, že po převzetí autojeřábu nechala tento odborně prohlédnout. Při této prohlídce byly zjištěny závady na zadních i předních opěrách s tím, že přední vzpěra je zkorodovaná a je nutná výměna rámu hydraulické nástavby. Bez odstranění závad nelze provést úřední technickou prohlídku ani revizní zkoušku. Faktický stav autojeřábu se dle žalované neshodoval se stavem tvrzeným ze strany žalobkyně. Od původního vlastníka autojeřábu, společnosti Revitrans a.s., IČO: 25028197, žalovaná navíc zjistila, že dne 14. 4. 2023 byla provedena odborná prohlídka autojeřábu se závěrem, že pro technický stav nemůže být autojeřáb nadále provozován pro svůj účel a je nutná oprava. Podle tohoto posudku byla zjištěna nefunkčnost zvedacího zařízení z důvodu silné koroze výsuvných opěr a spodního rámu, zejména totální devastace spodního jeřábového rámu a výsuvných opěr, z důvodu silné koroze chybí podstatná část středové přepážky zadního nosníku opěr, u předního nosníku opěr je tatáž část postižena rovněž korozí a může dojít ke stejnému devastujícímu stavu, dále byla zjištěna prasklina v „podkově“ zadního nosníku opěr u levé zadní opěry, u dvou svařenců opěr byla již provedena

Shodu s prvopisem potvrzuje L.P.

oprava objímky pro upevnění svislého válce opěr, a bylo zjištěno příčné prohnutí horních pásnic zadních výsuvných opěr. Uvedla, že výše nákladů na opravu jeřábu je odhadnuta na částku 17 500 EUR. Na vady autojeřábu nebyla žalovaná před koupí žalobkyní upozorněna, ačkoliv dle sdělení společnosti Revitrans a.s. o vadách věděla. Současně se jedná o vady, které nebyly pro žalovanou zjištěné při předání autojeřábu, které mohly být zjištěny pouze odbornou osobou. Žalovaná doplnila, že pokud by o vadách věděla, ke koupi by nepřistoupila. Poté co byly vady vytknuty, došlo ze strany žalobkyně k jednostrannému stornování faktury č. 20231703 vystavené dne 17. 7. 2023 s důvodem „nezveřejnění informace o stavu vozidla“, a to opravným daňovým dokladem č. 23065 vystaveného dne 29. 8. 2023. Stornováním faktury žalobkyně dle žalované uznala vady autojeřábu. Žalovaná žádala dopisem ze dne 18. 9. 2023 slevu z kupní ceny ve výši 11 000 EUR, dopisem ze dne 16. 5. 2024 vyzvala žalobkyni k úhradě slevy z kupní ceny ve výši 11 000 EUR a následně přistoupila na základě přípisu ze dne 25. 5. 2024 k započtení vzájemných pohledávek. Dle žalované v rozsahu započtení pohledávka žalobkyně zanikla a žaloba by měla být z tohoto důvodu co do částky 11 000 EUR zamítnuta.

4. Soud prvního stupně na podkladě provedeného dokazování zjistil skutkový stav věci. Měl za prokázané, že žalovaná vydražila autojeřáb za částku 26 000 EUR, kupní cenu hradila dne 8. 8. 2023 a autojeřáb převzala dne 14. 8. 2023. V předávacím protokolu bylo uvedeno, že žalovaná si autojeřáb prohlédla a byl zde uveden výčet závad na autojeřábu. Po převzetí autojeřábu žalovaná namítala větší rozsah závad autojeřábu. Na základě uvedeného žalobkyně vrátila žalované uhrazenou kupní cenu a dne 31. 8. 2023 na žalobkyně zaplatila částku ve výši 26 080 EUR (kupní cena + administrativní poplatek) s tím, že oproti tomu bude vrácen autojeřáb, který bude opět předmětem aukce. Žalovaná autojeřáb žalobkyni nevrátila a požádala pouze o slevu z kupní ceny. Žalobkyně proto žádala vrácení platby zasláné 31. 8. 2023, což žalovaná nečinila. Žalobkyně nárok žalované na slevu z kupní ceny neuznává a nemá za důvodný. Dopisem ze dne 25. 5. 2024 oznámila žalovaná žalobkyni započtení vzájemných pohledávek s tím, že vůči pohledávce ve výši 26 000 EUR, kterou uplatňuje žalobkyně ve stávajícím řízení, započítává slevu z kupní ceny ve výši 11 000 EUR.
5. Po právní stránce soud prvního stupně věc posoudil podle § 2079 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, (dále jen „o.z.“), aplikoval také právní úpravu bezdůvodného obohacení dle § 2991 o.z. a započtení dle § 1982 a násl. o.z., zejména pak § 1987 odst. 2 o.z. Soud prvního stupně dospěl k závěru, že mezi účastníky byla uzavřena kupní smlouva ve smyslu § 2079 o.z., jejímž předmětem byl autojeřáb. Měl za prokázanou úhradu kupní ceny 26 000 EUR dne 8. 8. 2023, jakož i to, že dne 31. 8. 2023 zaslala žalobkyně žalované částku 26 080 EUR, když současně nebylo v řízení prokázáno odstoupení od smlouvy. Soud prvního stupně poukázal na rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 27. 2. 2001, sp. zn. 25 Cdo 1167/99, dle kterého je-li předmětem řízení vydání bezdůvodného obohacení ve smyslu § 2991 o.z. (vrácení určité částky zasláné bez právního důvodu), je ochuzený povinen prokázat pouze poskytnutí dané částky a je naopak na straně obohaceného, aby prokázal, na základě jakého právního důvodu plnění přijal. Vyzval-li soud prvního stupně žalovanou k uvedení právního důvodu pro obdržení částky 26 080 EUR dne 31. 8. 2023, žalovaná k této výzvě sdělila, že částku nevyplatila, neboť uplatňuje proti žalobkyni nárok na slevu z kupní ceny a pohledávka žalobkyně částečně zanikla z důvodu započtení. S ohledem na námitku žalobkyně, že pohledávka žalované je neurčitá, tedy není způsobilá k započtení, se soud prvního stupně následně zabýval otázkou, zda je pohledávka žalované způsobilá k započtení ve smyslu § 1987 odst. 2 o.z. Po přihlédnutí k rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 9. 9. 2020, sp. zn. 31 Cdo 684/2020, následně soud prvního stupně námitce žalobkyně co do neurčitosti pohledávky žalované přisvědčil. V této souvislosti soud prvního stupně přihlédl k tomu, že námitka započtení byla žalovanou vznesena až v průběhu řízení a žalobkyně tuto pohledávku neuznává ani, co do její výše ani co do své povinnosti ji platit. Soud prvního stupně zohlednil rovněž rozsah dokazování, navrženého žalovanou co do této sporné otázky, kdy takové dokazování by dle soudu prvního stupně neúměrně navýšilo délku řízení. Vzhledem ke skutečnosti, že žalovaná má na Shodu s prvopisem potvrzuje L.P.

základě kupní smlouvy v držení autojeřáb a současně nebylo prokázáno, že by od této smlouvy bylo odstoupeno, poté soud prvního stupně uzavřel, že žalovaná je povinna žalovanou vydat žalobkyni částku 26 000 EUR, kterou jí žalobkyně zaslala jako vratku kupní ceny dne 31. 8. 2023 s očekáváním, že jí bude vráceno vozidlo, což nenastalo. Soud prvního stupně tak dospěl k závěru, že tuto platbu žalovaná přijala bez právního důvodu a představuje bezdůvodné obohacení na straně žalované. Žalobě proto soud prvního stupně v plném rozsahu vyhověl a uložil žalované zaplatit částku ve výši 26 000 EUR spolu se zákonným úrokem z prodlení dle § 1970 o.z. ve spojení s nařízením vlády č. 351/2013 Sb. O náhradě nákladů soud prvního stupně rozhodl dle § 142 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, (dále jen „o.s.ř.“), když právo na plnou náhradu nákladů řízení přiznal žalobkyni jakožto v řízení zcela procesně úspěšné.

6. Soud prvního stupně se v závěru napadeného rozsudku dále vyjádřil ke svému procesnímu postupu při jednání soudu dne 13. 10. 2025, při kterém bylo jednáno a rozhodnuto dle § 101 odst. 3 o.s.ř. v nepřítomnosti žalované, potažmo jejího právního zástupce. S poukazem na usnesení Nejvyššího soudu ze dne 19. 8. 2008, sp. zn. 21 Cdo 3358/2027, soud prvního stupně uvedl, že ačkoliv právní zástupce žalované tvrdil a následně i doložil důvod neúčasti na jednání soudu spočívající ve zdravotní indispozici, soud tento důvod neakceptoval, a to s přihlédnutím k dosavadnímu postupu žalované, ve kterém lze spatřovat prvky procesních obstrukcí. Soud prvního stupně zohlednil, že v daném případě požádal první zástupce žalované o odročení jednání nařízeného na pondělí 13. 10. 2025 teprve ve čtvrtek 9. 10. 2025 v odpoledních hodinách, a to z důvodu dlouhotrvající zdravotní indispozice a absolvování plánovaného xxx zákroku, aniž by však důvod své žádosti jakkoli doložil. Zpráva xxx ambulance ze dne 13. 10. 2025 byla soudu prvního stupně doložena dne 22. 10. 2025, když z obsahu této zprávy se podává, že se právní zástupce žalované nemůže zúčastnit jednání pro akutní xxx onemocnění. Soud prvního stupně poukázal na tu skutečnost, že přestože právní zástupce žalované ve své žádosti o odročení jednání ze dne 9. 10. 2025 uvedl zdravotní potíže dlouhodobého charakteru, omluvu nezaslal s dostatečným předstihem. Z dané omluvy ani nevyplývá, že by se právní zástupce žalované alespoň pokusil zajistit substituci, event. minimálně sdělil, z jakého důvodu není možné substituční zmocnění udělit. Pochybnosti rovněž dle soudu prvního stupně budí skutečnost, že tvrzený a následně doložený důvod není zcela totožný – tvrzena byla dlouhodobá a plánovaná zdravotní záležitost, zatímco lékař potvrdil akutní nález. Současně nelze dle soudu prvního stupně přehlédnout, že se jedná o opakovanou žádost s tím, že rovněž v předešlé žádosti o odročení jednání byl uveden zdravotní důvod na straně právního zástupce. Soud prvního stupně dále uvedl, že k oddálení projednání a rozhodnutí věci přispěly rovněž zcela nedůvodné námitky nedostatku věcné příslušnosti soudu, mezinárodní příslušnosti soudu, stejně jako změna právního zástupce žalované a volba nového právního zástupce, který nerozumí úřednímu jazyku soudu a odmítl převzít písemnosti v českém jazyce. Posledně uvedená skutečnost pak vedla rovněž k oddálení projednání a rozhodnutí věci i ke zvýšeným nákladům na překlad listin. S ohledem na výše uvedené proto soud prvního stupně nabyt přesvědčení o zneužívání procesních nástrojů ze strany žalované s cílem oddálit rozhodnutí ve věci.
7. Proti rozsudku soudu prvního stupně v celém jeho rozsahu podala žalovaná odvolání, kdy nejprve bez bližší konkretizace poukázala na důvody odvolání dle § 205 odst. 2 písm. a), b), c), d), e), f) a g) o.s.ř. V doplnění svého odvolání následně vyjádřila přesvědčení, že soud prvního stupně pochybil, pokud neodročil nařízené jednání, ačkoli žalovaná svou neúčast řádně, včas a s uvedením závažných důvodů omluvila. Tyto důvody objektivně bránily účasti žalované na jednání a byly soudu prvního stupně známy ještě před jeho konáním. Nadto tyto důvody byly ze strany právního zástupce žalované doloženy lékařskou zprávou. Tímto postupem soudu prvního stupně došlo k zásahu do práva žalované na spravedlivý proces, jakož i do jejího práva na projednání věci v její přítomnosti. Neodročením jednání byla žalované fakticky odepřena možnost účinně vykonávat svá procesní práva, zejména reagovat na tvrzení žalobkyně a vyjadřovat se k prováděným důkazům. Žalovaná dále namítala, že nebyly provedeny jí navrhované důkazy, a to e-mailové korespondence se společností Revitrans a. s, znalecký posudek, který označí skryté vady a určí cenu opravy těchto

Shodu s prvopisem potvrzuje L.P.

vad, výslech svědků pracovníků společnosti Revitrans a.s. a pracovníků společnosti SERVIS AUTOŽERIAVOV JS spol. s r.o., výslech právního zástupce žalované a účastnický výslech jednatele žalované. Provedení těchto důkazů bylo nezbytné pro řádné uplatnění právní obrany žalované. Žalovaná má za to, že v důsledku neprovedení navržených důkazů nebyl skutkový stav věci zjištěn úplně a správně, což vedlo k nesprávnému rozhodnutí ve věci samé. Žalovaná se rovněž neztotožňuje s postupem soudu prvního stupně, který nepřihlédl k uplatněné námitce započtení, když tato námitka započtení byla konkrétní jak co do právního důvodu, tak co do výše, a byla uplatněna včas. Soud prvního stupně tak dospěl k nesprávnému právnímu posouzení věci. Započtení je dle žalované hmotněprávní obranou, ke které je soud povinen přihlédnout, je-li řádně uplatněna. Žalovaná proto navrhla, aby odvolací soud rozsudek soudu prvního stupně zrušil a věc vrátil soudu prvního stupně k dalšímu řízení.

8. Žalobkyně při jednání odvolacího soudu navrhla rozsudek soudu prvního stupně v celém jeho rozsahu jako správný potvrdit a žalobkyni přiznat právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.
9. Před jednáním odvolacího soudu vznesla žalovaná dne 17. 3. 2026 návrh na přerušení řízení do pravomocného skončení řízení vedeného Obvodním státním zastupitelstvím pro Prahu 5 pod sp. zn. 0 ZN 115/2026. V tomto svém návrhu uvedla, že podala k Obvodnímu státnímu zastupitelství pro Prahu 5 oznámení o skutečnostech nasvědčujících spáchání trestného činu, přičemž toto oznámení se týká koupě jeřábu, jehož kupní cena je předmětem tohoto sporu. Jednáním žalobkyně mohlo dle žalované dojít k naplnění znaků přečinu podvodu, a to zejména tím, že žalobkyně při prodeji autojeřábu zamlčela podstatné skutečnosti o jeho technickém stavu (zejména zásadní korozi a devastaci spodního rámu a výsuvných opěr), uvedla tím žalovanou v omyl, resp. využila jejího omylu, a způsobila jí majetkovou škodu. Žalovaná má tak za to, že jsou splněny podmínky pro přerušení řízení podle § 109 odst. 2 písm. c) o.s.ř.
10. Žalobkyně uvedla, že považuje podaný návrh žalované na přerušení řízení za nedůvodný, a navrhla proto jeho zamítnutí.
11. Odvolací soud návrhu žalované na přerušení řízení nepřisvědčil, když pro přerušení řízení neshledal potřebné předpoklady. Soud může přistoupit k přerušení řízení podle § 109 odst. 2 písm. c) o.s.ř., pokud probíhá řízení, v němž je řešena otázka, která může mít význam pro rozhodnutí soudu, neučiní-li jiná vhodná opatření. V daném případě nebyla žádná taková otázka mající význam pro rozhodnutí soudu ve stávajícím řízení žalovanou v jejím návrhu ani blíže konkretizována, navíc není v současné době zřejmé, zda na základě podaného oznámení žalované bude nějaké řízení zahájeno či nikoliv. Odvolací soud nepovažuje přerušení řízení ani za postup hospodárný, když ničeho nebrání, aby byly veškeré sporné otázky posouzeny v rámci stávajícího řízení. Z uvedených důvodů proto odvolací soud při svém jednání dne 25. 3. 2026 návrh žalované jakožto nedůvodný zamítl.
12. Odvolací soud po nařízeném jednání (§ 214 odst. 1 o.s.ř.) přezkoumal v mezích podaného odvolání napadený rozsudek soudu prvního stupně i řízení, které jeho vydání předcházelo (§ 212, § 212a o.s.ř.). Poté dospěl k závěru, že odvolání žalované je částečně důvodné.
13. Odvolací soud se v prvé řadě zabýval procesní vadou, kterou měl dle žalované soud prvního stupně zatížit napadené rozhodnutí, odvolací námitce žalované v tomto směru však nepřisvědčil. Žalovaná uvedla, že soud prvního stupně neměl ve věci dne 13. 10. 2025 jednat a rozhodnout, neboť disponoval omluvou žalované z tohoto jednání a její žádostí o odročení jednání. Ve shodě se soudem prvního stupně odvolací soud poukazuje na dikci ustanovení § 101 odst. 3 o.s.ř., dle kterého nedostaví-li se řádně předvolaný účastník k jednání a včas nepožádal z důležitého důvodu o odročení, může soud věc projednat a rozhodnout v nepřítomnosti takového účastníka; vychází přitom z obsahu spisu a z provedených důkazů. Byť žalovaná předložila soudu dne 9. 10. 2025

Shodu s prvopisem potvrzuje L.P.

žádost o odročení jednání, tato žádost nebyla nijak doložena. V žádosti žalované bylo navíc poukazováno na dlouhotrvající zdravotní indispozici právního zástupce žalované a plánovaný xxx zákrok, žalované tedy ničeho nebránilo jednak informovat soud prvního stupně o této zdravotní indispozici s větším časovým předstihem, rovněž tak tvrzené zdravotní problémy svého právního zástupce případně doložit spolu se žádostí o odročení jednání, o kterém byl dle obsahu spisu právní zástupce žalované zpraven již od 22. 9. 2025. Žalovaná tak neučinila, přičemž následně doložená lékařská zpráva ze dne 13. 10. 2025, soudu prvního stupně doručena dne 22. 10. 2025, uvádí důvod odlišný, než pro který bylo žádáno odročení jednání (oproti žalovanou uváděné dlouhotrvající zdravotní indispozici právního zástupce žalované a plánovaný xxx zákrok hovoří lékařská zpráva o jeho blíže nespecifikovaném akutním xxx onemocnění). Odvolacímu soudu rovněž nešlo, že označená lékařská zpráva byla vystavena dne 13. 10. 2025, tedy v den jednání soudu prvního stupně, již v 8:46 hodin. S ohledem na čas zahájení daného jednání (14:00 hodin) proto žalovaná mohla soud prvního stupně s touto zprávou bezpochyby seznámit ještě před započítím nařízeného jednání. Pochybnostem soudu prvního stupně co do věrohodnosti důvodu, pro který žalovaná žádala o odročení jednání, tak lze i ze strany odvolacího soudu přisvědčit. Již z těchto důvodů má proto odvolací soud za to, že soud prvního stupně nijak nepochybil, pokud neměl za řádně prokázaný a doložený důležitý důvod, pro který žalovaná požadovala odročit jednání soudu dne 13. 10. 2025. Postup soudu prvního stupně, který za této situace ve věci dne 13. 10. 2025 jednal a rozhodl v nepřítomnosti žalované, potažmo jejího právního zástupce, tak lze hodnotit jako zcela souladný s § 101 odst. 3 o.s.ř. Lze tedy uzavřít, že soud prvního stupně svým postupem nezatížil řízení procesní vadou, která by mohla mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci, a odvolací námitky žalované v uvedeném směru nelze považovat za opodstatněné.

14. Při rozhodování o věci samé si soud prvního stupně opatřil dostatek skutkových zjištění pro své závěry o vzniku pohledávky žalobkyně na zaplacení částky 26 000 EU s příslušenstvím, respektive o důvodnosti žalobního požadavku na zaplacení 15 000 EUR s příslušenstvím. V tomto ohledu pak soud prvního stupně věc posoudil správně také po právní stránce. Odvolací soud nicméně nesdílí závěry soudu prvního stupně, na jejichž základě shledal nedůvodnou obranu žalované o částečném zániku pohledávky žalobkyně v důsledku započtení vzájemné pohledávky ve výši 11 000 EUR.
15. Podle § 2991 odst. 1 o.z. kdo se na úkor jiného bez spravedlivého důvodu obohatí, musí ochuzenému vydat, oč se obohatil. Podle odst. 2 uvedeného ustanovení bezdůvodně se obohatí zvláště ten, kdo získá majetkový prospěch plněním bez právního důvodu, plněním z právního důvodu, který odpadl, protiprávním užitím cizí hodnoty nebo tím, že za něho bylo plněno, co měl po právu plnit sám.
16. Ustanovení § 2991 o.z. vyjadřuje obecnou zásadu občanského práva, dle níž se nikdo nesmí obohacovat na úkor jiného. Díkce předmětné normy postihuje základní kvalifikační předpoklady vzniku závazku z bezdůvodného obohacení, jimiž jsou a) získání majetkového prospěchu obohaceným, dále b) skutečnost, že byl prospěch získán na úkor jiné osoby (vznik obohacení se tedy negativně projevil v majetkové sféře ochuzeného;), a současně c) to, že k jeho nabytí obohacenému nesvědčil spravedlivý důvod (srovnej komentář Aspi – JUDr. Jan Eliáš, Ph.D., Mgr. Hana Adamová, Mgr. Bc. Luboš Brim).
17. Soud prvního stupně se nejprve zcela správně zabýval existencí závazkového vztahu mezi účastníky, kdy tento rovněž správně posoudil dle § 2079 a násl. o.z. Soud prvního stupně v tomto směru správně uzavřel, že mezi žalobkyní jako prodávajícím a žalovanou jako kupujícím byla uzavřena kupní smlouva, jejímž předmětem byl výše specifikovaný autojeřáb. Přisvědčit lze také jeho závěru, že žalovaná zaplatila žalobkyni sjednanou kupní cenu ve výši 26 000 EUR, přičemž žalobkyně neměla žádný důvod pro uhrazení této částky žalované zpět. Byť žalobkyně prvotně poukazovala na blíže nespecifikovanou ústní dohodu účastníků o „zrušení“ dané kupní smlouvy,

Shodu s prvopisem potvrzuje L.P.

v průběhu dalšího řízení se ukázalo jakožto nesporná skutečnost, že daný závazkový vztah založený kupní smlouvou účastníků nadále trvá. V řízení nebylo tvrzeno ani prokazováno, že by došlo k odstoupení od smlouvy, respektive, že by nastal jiný právní důvod zániku tohoto závazkového vztahu mezi účastníky. Ze shodných tvrzení účastníků se navíc podává, že žalovaná má nadále autojeřáb ve svém držení. Lze tak ve shodě se soudem prvního stupně uzavřít, že poukázala-li žalobkyně na účet žalované za tohoto stavu dne 31. 8. 2023 částku 26 080 EUR, učinila tak bez právního důvodu a je povinna tuto částku, potažmo částku v zažalované výši 26 000 EUR, žalobkyni vydat jakožto bezdůvodné obohacení dle § 2991 o.z. Závěry soudu prvního stupně v uvedeném směru ostatně žalovaná nijak nezpochybovala, když stěžejní námitka žalované v rámci řízení se týkala výlučně vznesené námitky započtení co do výše 11 000 EUR .

18. Podle § 1982 odst. 1 o.z. dluží-li si strany vzájemně plnění stejného druhu, může každá z nich prohlásit vůči druhé straně, že svoji pohledávku započítává proti pohledávce druhé strany. K započtení lze přistoupit, jakmile straně vznikne právo požadovat uspokojení vlastní pohledávky a plnit svůj vlastní dluh. Podle odst. 2 uvedeného ustanovení započtením se obě pohledávky ruší v rozsahu, v jakém se vzájemně kryjí; nekryjí-li se zcela, započte se pohledávka obdobně jako při splnění. Tyto účinky nastávají k okamžiku, kdy se obě pohledávky staly způsobilými k započtení.
19. Podle § 1987 odst. 1 o.z. k započtení jsou způsobilé pohledávky, které lze uplatnit před soudem. Podle odst. 2 uvedeného ustanovení pohledávka nejistá nebo neurčitá k započtení způsobilá není.
20. Nejistou nebo neurčitou ve smyslu § 1987 odst. 2 o.z. je zpravidla pohledávka, která je co do základu a (nebo) výše sporná (nejistá), a jejíž uplatnění vůči dlužníku formou námitky započtení vyvolá (namísto jednoznačného, tj. oběma dotčenými stranami akceptovaného zániku obou pohledávek v rozsahu, v jakém se kryjí) spory o existenci či výši pohledávky užitě k započtení. Likvidita pohledávky užitě k započtení je hmotněprávním předpokladem započtení; není-li taková pohledávka „jistá a určitá“, odporuje započtení ustanovení § 1987 odst. 2 o.z. a je zpravidla (relativně) neplatné. Dovolá-li se věřitel pohledávky, proti které je započítáváno, vůči dlužníku relativní neplatnosti jeho právního jednání (jednostranného započtení), účinky započtení nenastanou (pohledávka, proti které je započítáváno, nezanikne). Výklad § 1987 odst. 2 o.z. nesmí bránit poctivému a spravedlivému uspořádání vztahů mezi dotčenými stranami. Vychází-li obě pohledávky (aktivní i pasivní) ze stejného právního vztahu (založeného např. stejnou smlouvou uzavřenou mezi stranami), nelze přehlížet, že proti právu věřitele pasivní pohledávky na její uhrazení zde stojí právo dlužníka (a věřitele aktivní pohledávky) na to, aby dříve, než bude nucen uhradit svůj dluh (plnit na pasivní pohledávku), byly spravedlivě posouzeny i širší souvislosti, za kterých vznikl (okolnosti celého vztahu). Vznikne-li z téhož vztahu více vzájemných pohledávek, odpovídá zpravidla rozumnému (spravedlivému) uspořádání poměrů mezi stranami, aby tyto pohledávky byly vzájemně započitatelné. V úvahu je přitom třeba vzít i stav řízení v okamžiku, kdy byla námitka započtení vznesena. Je-li námitka započtení vznesena v okamžiku, kdy je řízení teprve na začátku a prokazování skutečností rozhodných pro posouzení aktivní pohledávky nebude významně složitější, než je tomu v případě žalobou uplatněné pohledávky, bude zpravidla na místě závěr, že započtení neodporuje § 1987 odst. 2 o.z. (srovnej rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 9. 9. 2020, sp. zn. 31 Cdo 684/2020).
21. Soud prvního stupně se v souvislosti se žalovanou namítaným započtením správně zabýval i námitkou žalobkyně o tom, že žalovanou započítávaná pohledávka je nejistá a neurčitá, a tudíž nezpůsobilá k započtení dle § 1987 odst. 2 o.z. Soudu prvního stupně lze rovněž přisvědčit, nahlížel-li na tuto spornou otázku optikou výše citované aktuální judikatury Nejvyššího soudu. Odvolací soud se nicméně po zohlednění všech okolností dané věci neztotožňuje se závěrem soudu prvního stupně, že na započítávanou pohledávku žalované lze pohlížet jako na nezpůsobilou k započtení z důvodu její neurčitosti a nejistoty tak, jak má na mysli § 1987 odst. 2 o.z.

Shodu s prvopisem potvrzuje L.P.

22. Z obsahu spisu se podává, že žalovaná vznesla námitku započtení v rámci své procesní obrany ve svém podání ze dne 19. 6. 2024, soudu prvního stupně doručeném dne 20. 6. 2024, a to ještě před započtením jednání ve věci samé. Byť k samotnému započtení své pohledávky ve výši 11 000 EUR z titulu slevy z kupní ceny autojeřábu žalobkyně přistoupila až v průběhu řízení oznámením ze dne 25. 5. 2024, daným k poštovní přepravě dne 12. 6. 2024, nelze dle odvolacího soudu přehlédnout, že již krátce po převzetí autojeřábu vytkla ve vztahu k žalobkyni jeho vady, blíže konkretizované v dopise žalované ze dne 18. 8. 2023. V důsledku této výtky žalobkyně přistoupila k zaslání částky 26 080 EUR na bankovní účet žalované, a to ve spojení s opravným daňovým dokladem k faktuře č. 20231703 (opravný daňový doklad č. 23065), kdy jako důvod opravy žalobkyně uvedla „nezveřejněné informace o stavu vozidla“. Dopisem ze dne 18. 9. 2023, tedy ještě před samotným podáním žaloby, poté žalovaná s poukazem na zjištěné a v tomto dopise opětovně vytčené vady požádala žalobkyni o slevu z kupní ceny ve výši 11 000 EUR.
23. Po přihlédnutí ke zmíněným konkrétním okolnostem dané věci a zohlednění všech posuzovaných kritérií z pohledu výše citované judikatury Nejvyššího soudu je tedy dle odvolacího soudu nutno vzít v úvahu, že žalobou uplatněná pohledávka žalobkyně i započítávaná pohledávka žalované vychází ze stejného právního vztahu účastníků v souvislosti s prodejem předmětného autojeřábu, přičemž započtení bylo provedeno žalovanou na základě již před podáním žaloby uplatněného nároku, tj. nikoli účelově v souvislosti se stávajícím teprve započatým soudním sporem. Současně nelze pominout, že byť žalobkyně nárok žalované na slevu z kupní ceny zcela popírá, její krok spočívající v úhradě částky 26 000 EUR odpovídající zaplacené kupní ceně bezprostředně v reakci na vytčené vady, navíc s výslovným sdělením „nezveřejněné informace o stavu vozidla“, není s tímto jejím stanoviskem zcela souladný. Za této situace je odvolací soud toho názoru, že v daném případě nelze započítávanou pohledávku hodnotit jako nezpůsobilou k započtení ve smyslu § 1987 odst. 2 o.z., přičemž v zájmu rozumného uspořádání poměrů mezi účastníky se jeví spravedlivé posoudit v tomto řízení i širší souvislosti daného smluvního vztahu, za kterých tvrzené vzájemné pohledávky obou účastníků vznikly. Byť lze přisvědčit soudu prvního stupně, že posouzení těchto okolností si vyžádá další dokazování, nejedná se o kritérium, které by mělo bez ohledu na shora uvedené konkrétní okolnosti dané věci ve vztahu k závěru o (ne)způsobilosti pohledávky žalované k započtení ve smyslu § 1987 odst. 2 o.z. převážít.
24. Ze všech uvedených důvodů dospěl odvolací soud k závěru, že soud prvního stupně nepochybil, pokud žalobě vyhověl v části, ve které se žalobkyně po žalované domáhala zaplacení částky 15 000 EUR se zákonným úrokem z prodlení ve výši 15 % ročně z částky 15 000 EUR od 26.10. 2023 do zaplacení. Odvolací soud proto podle § 219 o.s.ř. v tomto rozsahu vyhovující výrok I. napadeného rozsudku soudu prvního stupně jako věcně správný potvrdil. Ve vztahu ke zbývající části předmětu řízení, tedy co do žalobního požadavku na zaplacení částky 11 000 EUR se zákonným úrokem z prodlení ve výši 15 % ročně z částky 11 000 EUR od 26. 10. 2023 do zaplacení, odvolací soud neshledal důvody pro potvrzení ani změnu napadeného rozsudku, když závěr soudu prvního stupně o nedůvodnosti obrany žalované spočívající v namítaném započtení je z důvodů shora uvedených minimálně předčasný a nelze mu přisvědčit. Odvolací soud proto v této části zamítavý výrok o věci samé I. a akcesorický výrok o nákladech řízení II. rozsudku soudu prvního stupně podle § 219a odst. 2 o.s.ř. zrušil a podle § 221 odst. 1 písm. a) o.s.ř. věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení.
25. Na soudu prvního stupně bude, aby v dalším řízení v intencích právního názoru odvolacího soudu doplnil dokazování ve vztahu k žalovanou vznesené námitce započtení a důvodnost této námitky následně posoudil. Poté ve věci opět rozhodne a v novém rozhodnutí neopomene rozhodnout též znovu o náhradě nákladů řízení, a to včetně nákladů řízení odvolacího (§ 224 odst. 3 o.s.ř.). Právním názorem, vysloveným v rozhodnutí odvolacího soudu, je soud prvního stupně vázán (§ 226 odst. 1 o.s.ř.).

Shodu s prvopisem potvrzuje L.P.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí, a to v části, ve které byl potvrzen rozsudek soudu prvního stupně, lze podat dovolání k Nejvyššímu soudu České republiky prostřednictvím soudu prvního stupně, ve lhůtě dvou měsíců od jeho doručení, jen za podmínek stanovených v § 237 o.s.ř. Proti části tohoto rozhodnutí, kterou byl rozsudek soudu prvního stupně zrušen, není dovolání přípustné (§ 238 odst. 1 písm. k/ o.s.ř.).

Praha 25. března 2026

Mgr. Pavla Polednová v. r.
předsedkyně senátu